

En Gönülsüz Günahım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Ağustos 2016

Hiçliğimin sarmalında, göreceli bir muvaffakiyetle ve serptiğim tohumlardan umuda uzanan yolda, yaşamla yazma edimi arasında kurduğum o devingen korelasyon.

Sarnıcı fazlasıyla nemli belki de rahmetin indinde savurduğum nidalarla süslediğim o beyaz boşluk.

Göreceli aşklara yelken açtıkça insanoğlu ve hezimete uğradığı her dönemde sivrildikçe yetileri ve de doyamadığı, doyuramadığı o boşboğaz egosu.

Kıymete binen yaşam serüveni kıyamete doğru yol alırken ruh ve beden iş birlikteliği yine de kurmayı beceremediğim o denge.

Vücut yeknesak, ruh ise çapraşık.

Kuralcı bir medeniyet.

Sanrı yüklü gelecek ve sancı yüklü dünlerden kopamadığım/ız gibi an'a da yakınlık duyamamanın verdiği o hezeyan.

Ha bu gün ha yarın, demek ki aslolan yoksa varlığımın hiçliğinde kocaman bir terennüm mü gökyüzüne saldıgım hem de en aykırı yoksunluğumu gözüne soka soka insanlığın?

Bir miladı devirdim devireli, bir sükûtu yitirdim yitireli kalmadı geride hiçbir şey hele ki verdiğim kayıpların her yıldönümüne sığdıramadığım acılardan müteşekkil mütereddit bir yolculuğu tamamlama gayreti içerisindeyken.

Yoksunum ama yoksulluğum da bir o kadar göreceli.

Muaf tutulsam da müdahil edildiğim onca acıya pek de yüz vermiyorum hani ne de olsa temkinli adımlarla dış mihraklara karşı korumacı bir benlik şu büründüğüm sessizlik. Ve az sonra bir kinaye yanaşacak başucuma ve çekiştirecek yakamdan paçamdan. Bu mu adilane addedilebilecek ya da hiçliğimin serkeş tnisında veremeyeceğim hangi saklı cevap da şimdiden aldım gardımı?

Realite yüklü yalanlardan mı medet umuyorum?

Gerçeklere toz konduramazken bağdaş kurduğum yalnızlık mı en süklüm püklüm ve bağnaz iddianame

de varlıksız ve mesnetsiz ithamları görmezden geliyorum?

Ne değişecek bu saatten sonra, demek bir meziyetse o zaman imgeleme tehdidi taşıyan her taarruzu varsın yok sayayım.

Ölüm saf tuttukça ömür denen hengâmenin metanet yüklü yoksunluğundan medet umdukça ve sivrildikçe gök kubbenin kayıtsızlığına ramak kala ve hangi ara duraksa sonlamazdan evvel o gizli şarkı...

Çözüksüzlüğümün çizelgesinde ve soyut o soluk ve rahvan mecrada boy veren başaklar da mı ümidin kırsalında bilfiil sorgulanmakta?

Devşirdikçe nidalar, köreldikçe yeti bildiklerim ve sarardıkça tenim...

Ölü bir imden olmasa keşke tek farkım.

Ölü bir hücreyi daha salıyorum uzay boşluğuna, bir ölüyü daha teslim ediyorum toprağa ve suladıkça evreni, akıttığım terim soğumadan soğuyan bir bedene tekabül ediyorum uykumun tam da ortasında.

Görmediğim düşlerden bile sorumlu tutulmuşken hele ki gördüklerimi bir karabasan minvalinde bilinçaltımın bakir boşluğuna serptikçe...

Yaşamaya da gönülsüzüm, demek mademki en görgüsüz günahım af dilediğim ve bir tevafuka yolum düşüp de, saklı tutamadığım iç sesim hem de soluksuz bir telaffuzla yüklendiğim soysuz kelimeler... Ki suçlu addedebileceğim beyan ettiğimden ziyade beyan etmekten kaçındığım isli geçmişimde solmuş ne çok gençlik rüyası.

Rüyanın yaşı mı olur demek bile mahrem bir gölge üzerine konuşlandığım ama her nasılsa ifa etmezden öte anlam veremediğim sorumsuzluğumun sorunlu çetelesi.

Sorun addedilen nidalarla süslediğim hangi merteye ise ermeye muvaffak olmadığım. Alacalı bulacalı üç beş söyleneceye takılıyorum da inanın ki yok gerisi.

Öncesiz bir yarına meyletmek nasıl olurmuş, demekse hiç mi hiç içimden gelmiyor mademki düşkünlüğüm maziye, tüm tutarsızlığıma delalet içimde solmayan çiçek bahçesinden üç beş karanfil koparıyorum hem de en kırmızısından.

Hangi ayrık otu ise belki de şahsımın ikbalinde ve anlık teamülüyle, baş veren hüznün sarmalı...

Bir zafiyetin tedirginlik yüklü o iminde, kaybolmuşluğuma rest çeken bir arayışın tek özürlü öznesiyim.

Gizli de değilim üstelik: Ayan beyan sırtlamışım dünyanın derdini ve efsunlu bir körelişle meylediyorum aklımın coşkun ırmaklarında bindiğim o sandalda her an alabora olma ihtimali ile.

Çömez bir gerçeğim hem de en adilane tahakkümlere bile sırt çeviremezken ve demlendikçe aşkın ateşinde, sere serpe serildiğim boşluğun boyutsuzluğuna Hak yolunda adımlıyorum göreceli mutluluğu hem de mutlak bir gerçekten çıkıp da yola varamayacağımı bile bile.